

invaliditet medfører en tilstand af hjælpeløshed, der nødvendiggør, at pågældende stadig må have bistand af andre, og som yderligere afskærer ham fra at påtage sig erhvervsmæssigt arbejde af praktisk betydning, et særligt *hjælpeløshedstillæg*, der for de 3 kommunegrupper er fastsat til henholdsvis 612 kr., 576 kr. og 528 kr. årlig. I § 62, stk. 1, 2—3 pkt., er det derhos bestemt, at der i alle tilfælde til *blinde* invaliderentemodtagere som hjælp til bestridelse af udgifter til bistand af seende ydes et årligt tillæg på henholdsvis 408 kr., 384 kr. og 360 kr., samt at dette tillæg også kan ydes stærkt svagsynede invalider. Begge de nævnte tillæg er pristalsreguleret, jfr. folkeforsikringslovens § 85.

Ved den her omhandlede lov ændres hjælpeløshedstillæggets betegnelse til „bistandstillæg“, og det gøres ikke længere afhængigt af, at den pågældende er afskåret fra at påtage sig erhvervsmæssigt arbejde af praktisk betydning. Blindetillægget, som hidtil kun har udgjort $\frac{2}{3}$ af bistandstillægget eller hjælpeløshedstillægget, erstattes fremtidig af bistandstillægget, og de særlige regler om blindetillæg i § 62 bortfalder. I tilfælde, hvor hjælpeløsheden er total eller næsten total og nødvendiggør andres stadige nærværelse, ydes *i stedet for* bistandstillægget et *plejetillæg*, hvis størrelse er sat til $\frac{5}{3}$ af bistandstillægget.

Folkeforsikringslovens § 40, stk. 3, får herefter følgende affattelse:

Bevirker invaliditeten, at invaliden stadig må have personlig bistand af andre, eller består invaliditeten i blindhed eller stærk svagsynethed, vil der til det i stk. 2 nævnte tillæg [tillæg for invaliditet] yderligere være at føje et *bistandstillæg* på henholdsvis 612 kr., 576 kr. og 528 kr., jfr. § 85 [om pristalsregulering]. Hvor invaliditeten fordrer vedvarende pleje eller tilsyn, der nødvendiggør andres stadige nærværelse, ydes *i stedet for* bistandstillægget et *plejetillæg* på henholdsvis 1020 kr., 960 kr. og 876 kr., jfr. § 85.